
Leyli

Meccani

KÜNYE

SERGİ KÜNYESİ

Sergi Koordinatörü:
Süeda Nur Tutan

Sergi Kurgusu ve Tasarım:
Atölye Balık, M. Ahmet Demir

Grafik Tasarım:
Enes Aydın

Mimari Düzenleme:
Dilara Karasakız

Ekip:
Şeyma Ezber
Muhammed Bilal Demirel

Sergi Araştırma ve
Görsel Malzeme:
Ahmet Ercan
Sedat Cankılıç
Mükerrem Altuntaş
Amine Rumeysa Keleş
Elif Uğurlu
Fatma İdigut
Sümeyye Kayışoğlu
Mehlika Çakmak
Zeynep Doğan
Nurbanu Hayır
Ayşenur Kurtulmuş
Sümeyye Yüksel
Şeydanur Kır
Beyzanur Başaran

Destekleri İçin;
Başta Okul Müdürü
Mithat Tekçam'a ve
KartalDernek YK Başkanı
Ömer Faruk Sarımermer'e
Teşekkür Ederiz.

KİTAP KÜNYESİ

Yayına Hazırlayan:
Mehlika Çakmak

Grafik Tasarım:
Enes Aydın

Yurt Sözlüğü:
Münevver Çömlek
Ali Murat İlhan
Ömer Faruk Sezgin
Hasan Taha Bağcı
Seymen Okuyucu
Yusuf Cihangir Özsoy
Muhammed Asım Duman
Abdülkerim Şahin
Süleyman Oğuzhan Sakallı
Necip Fazıl Elmas

Yatılılık Şiiri:
Ayse Kübra Dilmen
Hilal Arslan
Beyza Yoldaş
Nurgül Yiğit

Baskı:
İstanbul 2018

Tüm hakları saklıdır.

Leyli Meccani

ÖNSÖZ

Kartal Anadolu İmam Hatip Lisesi sanatsal duyarlılığın merkez üssü olmayı hedefliyor. Bu amaç için geliştirdiğimiz "Galeri Kartal" projesi her yıl farklı etkinliklere ev sahipliği yapıyor. Okulumuz A Bloğunun zemin alt cephesini süsleyen ve 300 metrekarelik bir alana sahip olan Galeri Kartal, okul müzesi ve çağdaş sergileme mekânı olarak 28 Temmuz 2013 günü "28*" isimli sergi ile açıldı. 28*, ismini okulumuzu 28 yıldır başarıyla temsil eden 28 öğrenciden almaktadır.

Her yıl özgün en az iki etkinliğe imkân sunan Galeri Kartal'da Efendimizin (s.a.v) yolunda, Tasvir ve Tasawur Arasında Doğu: Orientalist Art, Ey Kudüs Ey Şehir, Hat Sergisi, Dinmeyen Gözyaşı 1. Dünya Savaşı, İstanbul Fotoğrafları, İlk Kıblemiz, Bir Osmanlı Vilayeti Olarak Suriye, Havadis 1916,Türk Basınında Kuponlar ve Promosyonlar, İstanbul'dan Kapılar ve Köprüler, Filistin'den Kırk Tuval Kırk Hikâye sergilerini gerçekleştirdik.

Kartal Anadolu İmam Hatip Lisesinin yayıncılık tarihinin işlendiği Kartal Neşriyat sergisi adından oldukça söz ettirdi. Kartal AİHL'nin neredeyse açıldığı günden bu güne kadar geçen sürecini önümüze koyan bu sergi, okulda çıkan ilk duvar gazetelerinden başlayarak bütün dergilerin, fanzinlerin yer aldığı tarihi bir hazine olarak ortaya çıktı. Okul tarihi boyunca ulaşabildiğimiz 39 basılı farklı dergisi olan Kartal AİHL yeni öğrencilerine geçmişi ile ilham vermektedir.

Yatılı eğitimin egemen olduğu Kartal Anadolu İmam Hatip Lisesi'nde GaleriKartal Leyl-i Meccani sergisiyle tekrar kapılarını okul toplumuna ve ziyaretçilere açıyor.

Yıl 1985, Beykoz'da iki katlı bir okul eğitim-öğretime başlıyordu. Türkiye'nin ilk Anadolu İmam Hatip Lisesi olarak açılan okul ilk yılda 101 öğrenci kabul etmişti. Sadece erkek öğrenciyle yola çıkan Beykoz Anadolu İmam Hatip Lisesine başlayan ilk nesil zorunlu yatılıydı. Giriş katta derslikler, 1. Katta ise yatakhaneler yer alıyordu. Koğuş sisteminde demir ranzalarda kalınan yatakhanelerimiz sobayla ısınıyordu. Her yıl öğrenci sayımız 100 kişi artıyor, okul binamız da 1 kat yukarı çıkıyordu. 2 katla başladığımız okuldan 6 katlı olarak ayrılıp Kartal'a taşınıyorduk. Evet, okulumuz Kartal'a taşınmıştı tarih 1990 yılıydı. Artık pansiyon binamız vardı, odalarımız ise sekizer kişiydi ve merkezi sistemle ısınıyorduk. Bugün ise yurtlarımız var. Erkek öğrencilerimiz iki ayrı devlet yurdumuzda kız öğrencilerimiz ise Vakıf yurtlarında kalarak öğrenim görüyor.

Koğuş sisteminde ranzada sobayla okulun bir katında başlayan yatılılık değişerek bugün pansiyon binalarında bazada üç kişilik odalara dönüştü. Fiziki mekânlardaki değişim birçok olguyu değiştirdi.

Kartal AİHL'nin ilk öğrencilerinden ve ilk mezunlarından olarak ben de yatılı olarak eğitim aldım. Yatılılıktaki tüm değişimlere yakından tanıklık ettim. Türkiye'nin her ilinden başarılı öğrencinin kazanarak geldiği okulumuz yatılılıkla birlikte öğrencinin artık ilk adresi haline geliyor. Ve eğitim sadece ders saatleriyle ibaret olmaktan çıkıyor. Okul evimiz oluyor ve eğitim tüm güne yayılıyor.

Yatılı öğrenci, çocukluktan ilk gençliğe geçtiği bu yıllarda aileden uzakta olumlu ve olumsuz birçok tecrübeyi yaşayarak öğreniyor. Kendi ayakları üzerinde dururken bağımlılıktan bağlılığa geçiyor. Arkadaşlığı, dostluğu, paylaşmayı, sabrı, sevgiyi ve özgüveni öğreniyor. Evinde odasında teknolojik aletlerin başında sanal durumdan yurt odasında arkadaşlarıyla gerçek hayatı teneffüs edebiliyor.

Ortaöğretimde yatılılık Türkiye'nin eğitim gerçeklerinden. Yatılı AİHL'ler, Anadolu Liseleri, Fen Liseleri, Sosyal Bilimler Liseleri, YİBO'lar ve özel yurtlar. Bu sergi ve sempozyum vesilesiyle yaptığımız inceleme ve araştırmalarda bu alandaki çalışmaların fakirliğini gözlemledim. İnşallah bu çalışmalarımız alanda bundan sonra yapılacak çalışmalara kaynaklık teşkil eder.

Yatılı okumak sadece ülkemize has eğitim olgusu değil dünyanın farklı ülkelerinde bu olgu söz konusu. Türkiye'de daha çok maddi imkânı olmayan aile çocukları yatılı okurken batıda varlıklı aile çocuklarının yatılı eğitim aldıklarına şahit oluyoruz. Ülkemizde olduğu gibi okulumuzda da parasız yatılı olarak eğitim alınabilmektedir. Sergimize eski dilde parasız yatılı yerine kullanılan "Leyli Meccani" ismini verdik.

"Leyli Meccani" sergi ve sempozyumumuzun hazırlanması sürecinde mezunlarımızdan, öğretmenlerimizden ve öğrencilerimizden güzel destekler aldık. Hepsine teşekkür ederim.

Gayret biz kulların vazifesi, tevfik Yüce Yaradan'ın lütf-u keremidir.

Mithat TEKÇAM
Kartal Anadolu İmam Hatip Lisesi Müdürü

GİRİŞ

Leyl-i Meccani, Kartal Anadolu İmam-Hatip Lisesi'nde yatılı kalmış, havası ciğerlerine işlenmiş kişilerin anılarının yeniden hayat bulduğu bir çalışma...

Neler mi var içerisinde ?

Gülmeli - ağlamalı hatıralar, yatılılık hayatı, yatakhane öğrencilerine özgü sözlük, dönemin popüler müzik zevkleri, sevilen kitapları, takip edilen süreli yayınları ve daha neler neleeer...

Harikulade işler şatosunda bulunan bizler, hayatımızı Kartal'dan önce ve Kartal'dan sonra olarak tanımlarken, yatılı öğrenciler olarak geçirdiğimiz yılları birbirimizle paylaşmaktan daha güzeli olabilir mi?

Özellikle de mezun olduktan sonra her saniyesini dolu dolu hissettiğimiz, kişiliğimizi şekillendiren, yatılı okuduğumuz bu dönemi anlatmakla bitmeyeceğini bildiğimiz gibi paylaşarak daha da çoğaltmak istedik.

Şimdi seni de bu güzel atmosferi solumaya, tecrübelerini okulda okuyan kardeşlerine aktarmaya, hatıralarını hazırladığımız köşelere ekleyip paylaşarak çoğaltmaya davet ediyoruz.

Haydi Leyl-i Meccaniye...

YURTSÖZLÜĞÜ

Alarm

Alarmı kuran kişiden başka herkesi uyandırabilen sesli uyarı sistemi.

Arakapı/Mix

Türk Musikisinin güncelliğinden ödün vermeyen –nadide- eserlerinden oluşan seçki, yurt öğrencisinin ruhunun gıdası.

Asansör

Ekstrem spor kategorisine alınması için çalışmaların başlatıldığı halatsız bir tür taşıma aracı.

Askılık

Üzerindeki sayısız ceket ve monta rağmen dimdik ayakta duran dilsiz uşak, nam-ı diğer montların fedaisi.

Ayakkabılık

Okuldan dönüş saatinde metrekareye düşen öğrenci sayısının bir hayli yüksek olduğu mahşer meydanı, ayak numaranıza uygun olmasa bile her tür krampon ve terliği seçip gönül rahatlığıyla giyebileceğiniz ayakkabı açık büfesi.

B

Bardak

Yurda geldikten sonra bir daha asla aynı renkte olmayan, hiç su görmeden defalarca kullanılabilen ve sıcak suyun dayanılmaz cazibesi karşısında bir anda çatlayan yurt eşyası.

Basketbol Sahası

Oyun ve uyku zamanlarının göreceli olduğunu ispatlayan, hem Japon (bir tür futbol oyunu) hem de basketbolun aynı anda oynanabildiği çok işlevsel mini saha.

Baza

Evciler için: Sabah kontrolleri sırasında oda kilitlenmesin diye yurttan ayrılmadan evvelki son iki dakikada ele geçen her şeyin içine atıldığı sığınak.
Yurtçular için: Yarım metre genişliğindeki devasa dolaba sığmayan önemli eşyaların konduğu kilitsiz öğrenci kasası.

Beyler, “Ben, eve çıkıyorum!”

“Bir şey gerçek olamayacak kadar güzelse, gerçek değildir.” şeklindeki Murphy kuralını anımsatan yurtçu cümlesi.

Belletmen

İyi niyetinden hiçbir zaman ödün vermeyen, hafta sonları öğrencilerin gözünde devleşen, bu yollardan evvelce geçmiş ara kapı gardiyanı, yurt lordu.

Belletmen Odası

Uslu bir yurtçu olursanız görebileceğiniz, kapıdan içeri adımınızı atar atmaz hayaller ve hayatlar gerçeğini sorguladığınız yurt mekânı.

BİM

Yurtçunun cebine dost, Çağrı'nın kasasına düşman, her daim uğranılan "alışveriş merkezi".

Cam Kenarı

Dışarıdan bakıldığında renk renk market poşetlerine ev sahipliği yapan, yanındaki mermerle birleştiğinde gıdaların uzun süre dayanmasını sağlayan, düşük kapasiteli, ilkel, kışlık buzdolabı.

Centro Gofret

Sadece 1,5 TL 'ye on beş yurtçunun karnını doyurabilen temel besin kaynağı.

Çağrı Kapısı

Okul başkanlık seçimleri öncesi açık tutulması her adayın en büyük vaadi olup hiçbir zaman gerçekleştirilemeyen, açık tutulabilseydi uzakları yakın edecek bağlantı noktası.

Çağrı Poşeti

Cam kenarında saklama kabı, baza içerisinde hurç, çöp kutusunda çöp poşeti yerine kullanılan ve doğada %100 çözünebilen çok amaçlı endüstriyel malzeme.

Çalıntı Sıra

Odada bulunması yasak olmasına rağmen sınav haftası ve hafta sonlarında odalarda ortaya çıkan, kimsenin sahiplenmediği öğrenci sırası.

Çorap

Bir ay boyunca kokutmadan giyilebilen, koksa da kokusu duyulmayan(!) bir tür ayak giysisi, kaybolan tekinin yerine herhangi bir arkadaşını bulabilen tekstil malzemesi.

Çamaşır makinesi

Her daim 1000 devirle 90 derecede çalışan, beyazların renkli ve büyüklerin küçük çıktığı hatta bazen çıkamadığı temizlik canavarı.

Çalışma Salonu

1.katta sürgün noktası, 2.katta muhabbet sofrası, 3.katta çamaşır odası, 4.katta şark köşesi.

Danışma Masası

Sene sonunda geri dönüşüme gidecek kitaplara ev sahipliği yapan yurt demirbaşı.

Dış Kapı

Kilitlendiğinde ara kapıdan daha büyük hayal kırıklığı oluşturan bir nevi yedek ara kapı.

Dönem Abisi

Haftada bir gün elinde zulalarla (çikolata, çekirdek..) çıkagelen koca yürekli adam.

Derbi

Yurt etüdünü tatil edebilen yegâne sebep.

Dolap

80x180 cm ölçülerinde olup yurtçunun tüm eşyalarını içine sığdırmak zorunda kaldığı, içi dışından büyük eşya deposu.

Duş Başlığı

404 Not Found Error.

Ecza Dolabı

İlaca ihtiyaç duyulduğunda akla son gelen yer.

Etüt

Çift vardiyalı toplama kampı.

Gazete

Çok resimli, bol yazılı, su geçirmez, ütü istemez, dertsiz masa örtüsü.

Gececi Tayfa

Gece yatmayan, gündüz kalkmayan, ara kapı mağduru yurtçu baykuş.

Geyik

Bir türlü sonu gelmeyen yurtçu sohbeti. Ne geyiği? Ren geyiği. Ne freni? El freni. Ne eli? Hanımeli. Ne hanımı? Ev hanımı. Ne evi? Dağ evi. Ne dağı? Ağrı Dağı. Ne ağrısı? Baş ağrısı. Ne başı? Kuş başı. Ne kuşu? Muhabbet kuşu. Ne muhabbeti? Geyik muhabbeti. Ne geyiği?... Aaaaa gene döndük işte başa.

Giyinme Kabini

Dolap arkası çilehane.

İlk Gün

Yeni bir hayatın kapılarının açıldığı, eski hayatın film şeridi gibi gözlerin önünden geçtiği gözlüksüz son gün.

İdare Buzdolabı

Hacminden fazla yiyeceğe sahip olan zula kaynağı.

Kahve

Genellikle yazılı haftaları öğrencilerin ellerinde beliren, uyku gidermeye yarayan doping.

Karambol

Yere düşürülen kişinin üstüne rastgele atlanılmasıyla gerçekleştirilen yurt eğlencesi.

Kilitli Oda

Odaları kilitlenen yurtçular için ağlama duvarına dönüşen trajik mekân.

Kalorifer

Üzerinde çeşitli eşyaların bulunduğu bir tür kurutma makinesi.

Mandalina Kabuğu

Kalorifer üstü geleneksel yurt parfümü.

Mescid

Çok amaçlı salon.

Misafirhane

Özel misafirlerimizin kaldığı, yurtçuların dışarıdan imrenerek baktığı, ultra lüks odalar.

Master Anahtar

Eline geçirenin güçten başını döndüren iktidar sembolü.

Mezun Kahvaltısı

Kahvaltı kalitesinin tavan yaptığı, eve gideceklerin bile yurtta kalma sebebi olan bir tür bayram.

Oda Değişimi

Siyasi ve diplomatik büyük oyunların döndüğü, son ana kadar kimin hangi odada olacağı belli olmayan, profesyonellerin deniz manzaralı odalara yerleştirildiği küçük göç.

Oda Kontrolleri

Tecrübesi çok acı, bir tür belletmen eylemi.

P

Priz

Yanındaki yatakların gayrimenkul değerini arttıran, yatak savaşlarına neden olan, kardeşi kardeşe kırdıran haşmetli kaynak.

Sabah Etüdü

Arakapı mix eşliğinde yapılan şafak operasyonu (5.30 kalkış)

Sarı Bez

Yerden göğe, kapıdan cama her noktayı temizleyebilen; ancak kendisi temizlikten biraz uzak olan temizlik aracı.

Son giriş saati

Yurt yönetmeliklerinde kesin hatlarıyla belirlenmiş olsa da aslında belletmenlere göre değişiklik gösteren, bitimine dakikalar kala sürat rekorlarının kırıldığı zaman dilimi.

Saç Kurutma Makinesi

Yurtta nadir bulunan, geceleri korku salan, sabahları alarm işlevi gören elektronik ısı üfürükçüsü.

Simit

Cuma namazı çıkışlarında, iman dolan gönlümüzün yanında boş kalan midemize bayram ettiren susamlı mucizevi çember.

Terlik

Bilinmeyen kişiler tarafından süresiz ödün(ç) alınan ve ödün(ç) alanlardan da başka bilinmeyen kişiler tarafından ödün(ç) alınan ortak eşya.

U

Uzun Eşek

Kısa olanların yastık yapıldığı uzun olanların yüksek atladığı boş zamanlarda son çare yurt içi tehlikeli olimpiyat oyunu.

Ütü

Fi tarihinden kalma, yalnızca mantığını bilenlerin çalıştırabildiği buhar çıkartan su fışkırtan, önemli günler öncesinde hayati bir önem kazanan demirden düzleştirici.

Y-39

Yatış vaktinden sonra tüm odaların ışığı sönmüşken, elektrik hattı tuvalete bağlı olduğu için ışığı asla sönmeyen, gececi tayfanın kullandığı yurdun en aydınlık odası.

Yoklama Listesi

Hep bir ağızdan "Burada!".

Yurt Geçidi

Yurtla okulu bağlayan, uzakları yakın eden; ancak kullanılmayan gizli geçit.

Yurtçu

Yalnızca yurtta kalanların sahip olabileceği adlaşmış sıfat, yurdu yurt yapan demirbaş, maddeye ruh katan ya da soğuk bir binayı sıcak bir yuva yapan öğrenciler.

Z

Zula

Yurtçu için çaylı çekirdekli ziyafet sofrası.

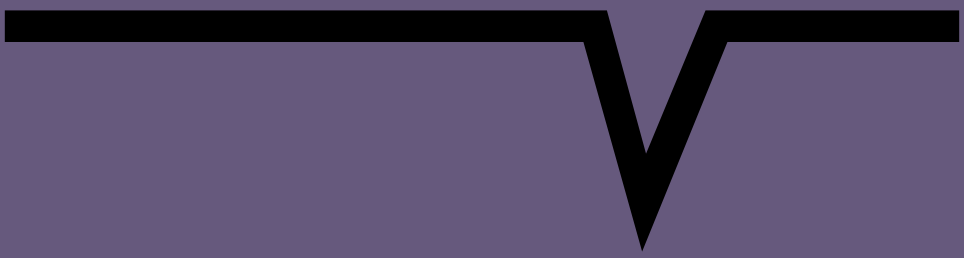

SEN
NEREDEN GELDİN?

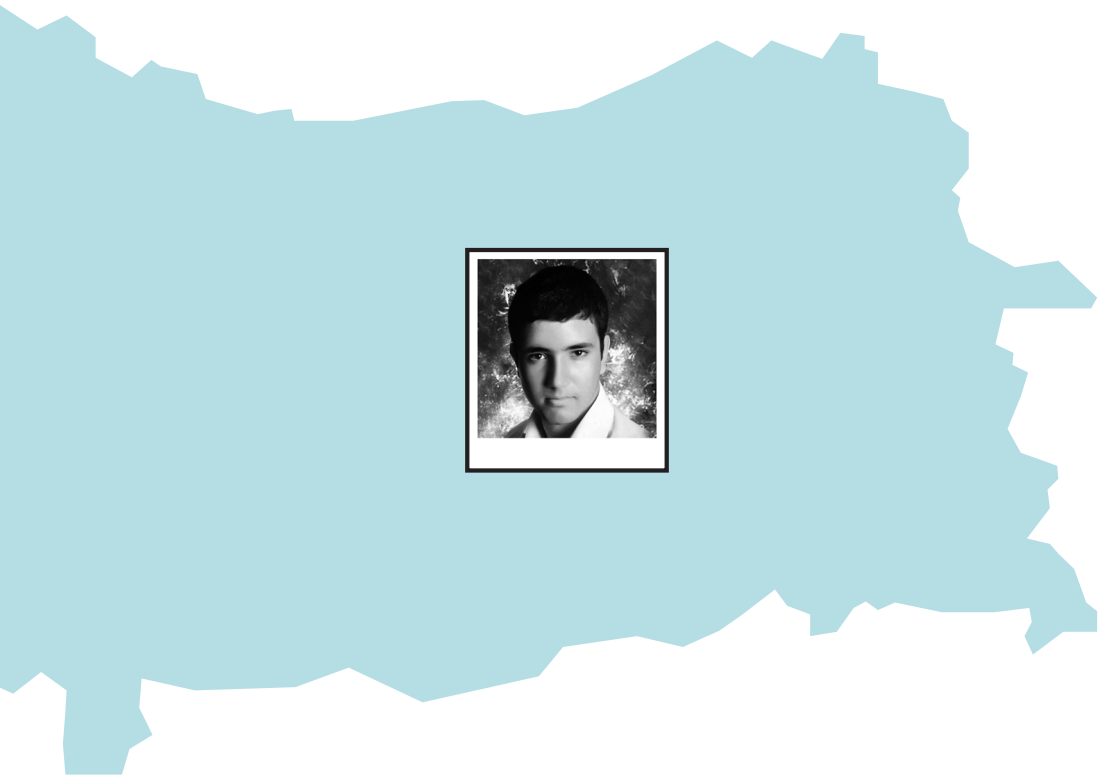

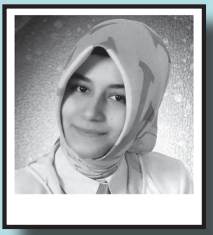

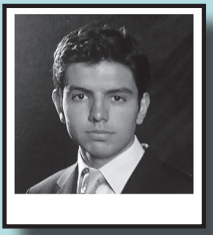
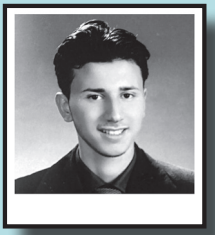
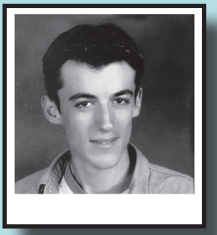
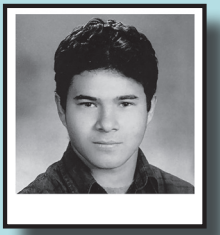

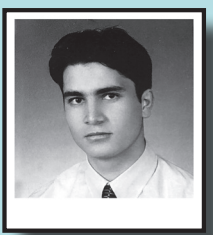
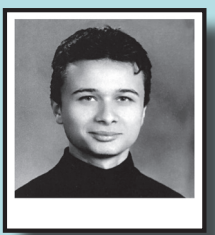
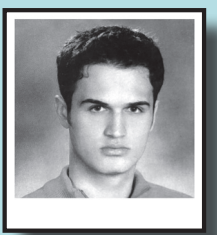
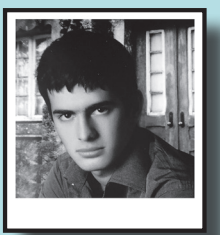

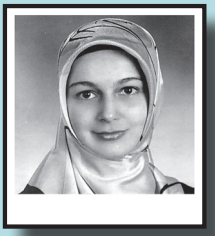

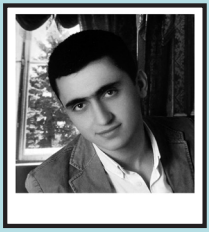
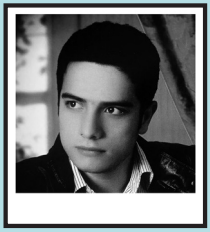
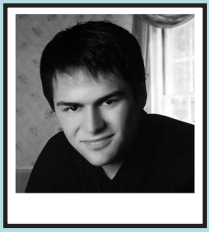
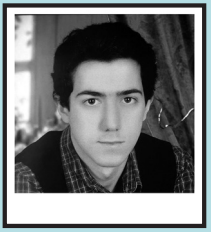
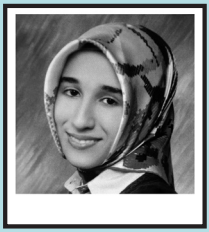

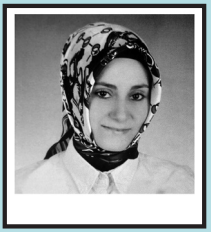
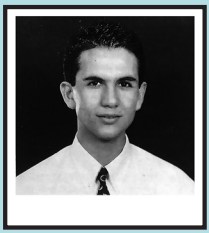
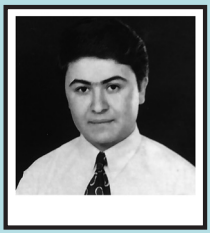

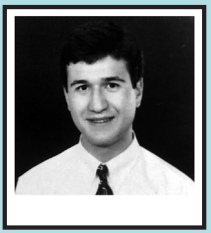

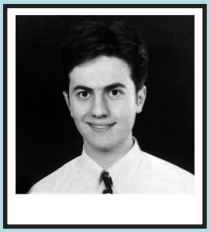
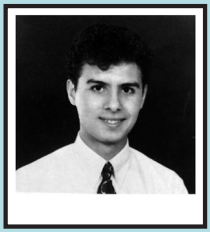

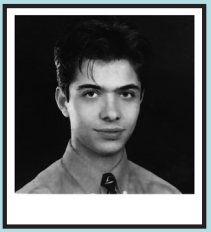

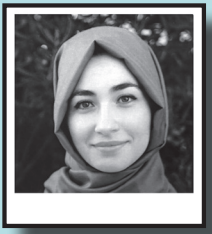

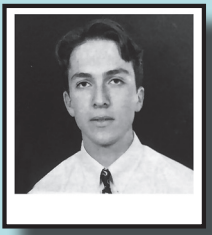
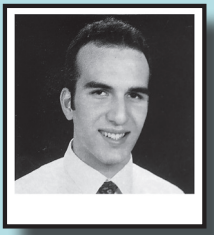
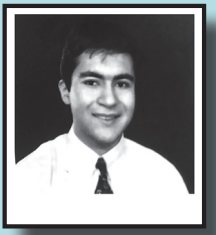

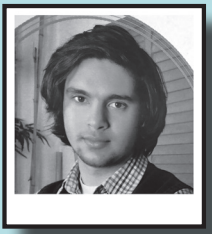
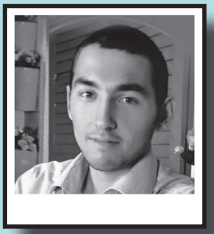
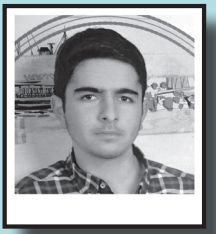
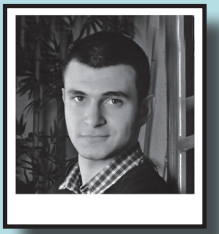

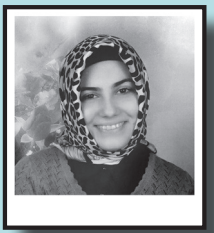

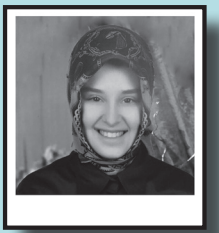

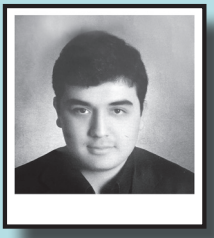

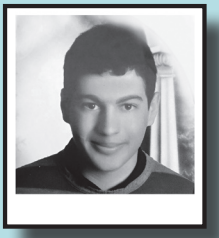

Beyzbol. Vallahi billahi bir kaç yıl oynadık biz bunu.

BEYZBOL

HAVLU SAVAŞI

KRİKET

GAME BOY

TETRİS

HALI SAHA

"Halı saha kiralanmıştı. Dışarıdan birisi işletiyordu. Biz cüzi miktara oynuyorduk, bazen hiç para vermiyorduk. Sonra okul anlaştı hiç para vermedik. Haftada birkaç saat oynardık."

UZUN EŞEK

"Mescitte güreş ve uzun eşek oynardık. Bir de kemerle oynadığımız bir oyun vardı."

ÇİVİ OYUNU

"Beykoz'un çamurlu bahçesi çivi oynama alanıydı. Futbol ve beyzbol sahamız vardı."

ATARİLİ SAAT

SATRANÇ

“Beykoz'da okulun hemen aşağısında o zaman ki Koruma Derneği Başkanı olan Hacı Amcanın bir elma bahçesi vardı. Oraya çok gidilirdi. Mesela biz orada kendimize bir yer altı barakası inşa etmek için uzun bir süre kazma kürekle toprak kazdık.”

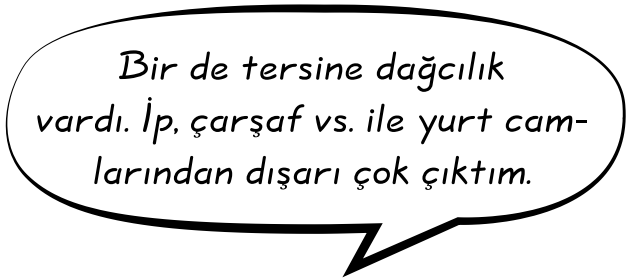

ETÜD

“Bir akşam rahmetli Mehmet Özen kardeşim ile hazırlıklara etüt başkanlığı yapıyoruz. Nöbetçi hocamız girdi içeri. Arkadaşına laf atan bir çocuğu ikaz etti. Beş dakika sonra tekrar geldi. Aynı çocuk yine devam ediyor... Şamarı yapıştırdı ve kendine has üslubuyla “oooğğlumm dersin varısa yap, yoğusa UYU!!!” diye bağırdı. Ortam buz kesmiş, çıt çıkmıyor. Sessizliği Mehmet’in kendini tutamayıp kıkırdaması bozdu. Hoca Mehmet’e yöneldi. Yan yana oturuyoruz. Ben kıpırdamıyorum. Mehmet tabi gelen tehlikenin farkında. Kıpkırmızı oldu. Hoca geldi.

Hoca: “Ne gülüyon oooğğluumm??”
Mehmet: “Pardon hocam...”
Hoca: “Ne parrdonu laaağğnn?... ŞAAAP....

Hem de hazırlıkların yanında. Etüt başkanıyız. Ben gülmemek için kendimi zor tutuyorum. Hem ikinci dayağı yememek için, hem de Mehmedimi gücendirmemek için. Sonra neyse hoca çıktı. Ben imkan bulsam yerlere atacağım kendimi gülmekten. Ama ortam buz. Hazırlıkların önünde dayak yemişiz. Ben de hiç bozmadım tabi.

-Mehmet, iyi misin kardeşim?
-Bir şey yok ya... İyiyim.”

SAHUR

AKŞAM

MESCİD

PANSİYON

KAR TATİLİ

SABAH NAMAZI

“Benim zamanımda yatakhaneye ayakkabı ile girilirdi. Yerde oturmak gibi bir şey yoktu. Sadece yatağınızın üzerine oturuyordunuz. O yüzden bizde en büyük dert yatağımın üstüne oturmayıncılardı.”

“Bizim zamanımızda, kime sorsanız hatırlar, tebeşirden beyaz tahtaya yeni geçilen dönemde uyuyanların alnına tahta kalemleriyle çeşitli şeyler yazılırdı. Hatta bir arkadaşımızın alnına keriz yazılmış, uyandıran öğretmen de evladım alnında bir şey var kalk yüzünü yıka dediğinde hocam o doğuştan demiş. Çünkü arkadaşın alnında doğum lekesi varmış.”

Yurttan iple kaçardık. ip elimi kesmişti de, yemekhanenin çatısına düşmüştüm. Plastik çatı kırılıp belime kadar girmişti. Yumurta kazanına düşüyordum neredeyse. Aşçının saçları o gün beyazlamıştı galiba.

Teheccütlü, zikirli, sahurlu gece programları benim için unutulmazdır. Bosna için yardım amaçlı düzenlediğimiz açık artırma geceleri ki aramızda daha olgun gözükenler açılışı yapar küçücük bir esansa yüksek fiyat verirdi. Akabinde mahalle halkı fiyatı yükseltirdi. Halbuki arttıran çıkmasa arkadaşımız o fiyata o esansı alamazdı.

Bir gündüz vakti, ders arasında nedenini hatırlamıyorum ama pansiyona girmemiz icap etti. Ne yapsak ne etsek, içeride bizden biri var mıdır kapıyı mı çalsak diye düşünürken ev anahtarımı denemek aklıma geldi. Denedim. Açıl Susam Açıl. Açıldı. Sanırım birkaç ay keyfini sürebildik. Sonrasında kilit değişti."

YOK HANIM YOK! YOGA FALAN YAPMIYOR. YATILILIKTA ÜST KATTA YATMAYA ALIŞMIŞ!..
Zzzz
Adem Mermerkaya

NEREYE GİDİYORSUN OĞLUM!
SABAH ETÜTÜNE HOCAM!..
Ahmet Ercan

KAHVALTIDA NE VAR
YEŞİL ZEYTİN Bİ TANEDE BEYAZ ZEYTİN ÇAV
BEYAZ ZEYTİN DEĞİL YUMURTA YUMURTA

Yatılı öğrenci olmanın en büyük kazanımı hala sürdürdüğümüz ve sürdürmek istediğimiz dostluklarımızdır. Kartal'dan sonra edindiğim arkadaşlar çok nadirdir. Ömrüm boyunca sürdüreceğim dostluklar o dönemde kurulmuştur genelde. O kadar samimiyeti sonrasında yakalayamıyorsun. Bunun nedeni de hayata adım attığım ilk yıl yılların o yıllar olması ve menfaat ilişkisinin olmaması.

Gurbette olunca o sessizlik daha çok üzüyordu insanı. Arkadaşların varken pek hissetmiyorsun ama onlar da gidince tam içinde bir yanma hissi oluşuyor. Tabii o da insanı olgunlaştırıyor. Gurbette çektiğimiz o acılar bizi yetiştirdi.

Telefon etmek büyük bir sıkıntıydı. Okulda bir tane ankesörlü telefon vardı sadece. Hatta o da zaman zaman bozulurdu. Ben arkadaşımla çalışan bir ankesörlü telefon bulmak için Beykoz'a kadar yürüdüğümüzü hatırlıyorum. Çünkü her gün telefon etmek önemliydi. Bir ara telefonla ailelerimizle konuştuğumuzda ağlıyoruz diye evlere telefon etmeyi yasaklamışlardı.

Kartal'da bir ara, biz mezun olduktan epey sonra, 99 mezunlarından bir arkadaş şahsi kantinini açmıştı dolabında. Okulun resmi kantininden daha büyük satış kapasitesi olduğu söylenirdi. Çünkü satışını gece yapıyordu ve daha derli topluydu. Zaten çok başarılı bir arkadaştı, mesela Ülker arabası ona da ürün getirirdi.

Okul Beykoz'da iken zaman zaman balık tutmaya giderdik. Bir defasında Ramazan'da kayığa gittik, balık tutmak için açıldık. Bir de ne görelim, denizin ortasında başka bir kayık, kayıkta öğretmenler, müdür yardımcısı. Gelin bakalım diye çağırdılar bizi, azarlama beklerken müdür demesin mi 'tuttuğunuz balıkları yengenize götürün pişirsin yedirsin evde size' diye! O gün, tuttuğumuz balıklar az olduğu için, biraz da kıyıdan balık alarak eve gitmiştik, müdürün hanımı orada pişirip iftarda ikram etmişti bize.

Almancı bir arkadaşımız vardı Ali öksüz. Pratik zekası mükemmeldi. Walkmanler yeni çıkmıştı o zamanlar, yurtta yasaktı tabii, hele yatakhanede. Diyelim ki kapının orada priz var, Ali'nin yatağı uzakta, prizden hat çekerek duvarın dibinden başucuna uzatıp devamlı Walkman dinlerdi. Bir gün yakalandığını da hatırlıyorum. Zahit Hoca'ydı herhalde, bu kablo nereye gidiyor diyerek kabloyu takip etmişti. Ali kablonun üstünü alçıyla kapatmıştı bir de, teşkilatlıydı o zaman.

Biz kütüphaneden konferansa koşturan sosyal öğrenciler için Çağrı Market biraz daha farklı bir fonksiyon üstlenmişti. Yine bir iş için koştururken Çağrı'ya yemekhaneden giriş olduğunu öğrendik. Çok acil gitmemiz lazım diye bir şekilde izin almıştık. Ön kapı kapalı zaten, bir de dolaşacaksın, yetişeceksin vesaire çok zor. Sonra o tünelden gidelim diyoruz, iniyoruz aşağıya ve Çağrı'nın bir reyonundan çıkıyoruz. Tabii Çağrı'dakiler de şaşırıyor bayağı. Bu tünel hep gizli geçit hissi verir bize, kendimizi ajan gibi hissederiz, 'oradan geçebiliyoruz yaşasın!' gibi.

Paylaşmak deyince benim aklıma yurt hayatıyla ilgili net bir şey geliyor: Tatbak pastası. Tatbak ucuz, dolayısıyla öğrenciye hitap eden bir yerdi. Tatlıları da lezzetliydi, zararlıdır falan ama o zamanlar sağlığa çok bakmıyoruz zaten. Beraber baton pastalardan alırdık, fiyatı 10 liraydı. Hiç dilimlemeden 20 arkadaş daldığımız günler, paylaşmanın en net ifadesi budur bence.

Yangın merdiveni yurdun en güzel yeriydi. Tüm on ikinci sınıfım orada geçti. Anlatılacak önemli şeyler orada anlatılırdı. Birini kenara çekeceksen orada çekerdin. Özelliği şudur: deli gibi yankı yapardı ama her bir haltını orada anlatırdın. Duygusal atmosferi çok yoğundur. Hiç söylemeyeceklerini söylersin. Çok yankı yapar, hocalar bahçede gezerken duyar. Ama orası çok özel bir yerdir.

"İlk geldiğimizde okul inşaattı, çatısı yoktu. Yağmur yağınca yatakhaneleri su basardı. Hatta bir defasında arkadaşlar yatakhanenin kapısına 'Yüzme bilmeyen giremez.' yazmışlardı".

SAAT 10 YATAĞA KON*

Yurtta siyah günler ak günler
Kartalın gülleri ve beyaz yatak
Kanadı kırık kuş merhamet ister
Ah uykum yüzünden sayfam kalacak

Ulur saat 10a karşı stresli anonslar
Ürkek ürkek bakar hafızlar saate
Mona rosa bugün bende bir hal var
Sayfalar girmiyor aklıma
Olur mu saat 10 dan sonra sayfa

Rehavet dolu odada
Mona rosa uyumamalıyım
Bir göz kırpışım uyumama yetecek
Anla mona rosa ben bir hafızım
Açma pencereyi perdeleri çek

Tâkât ne de çabuk tükeniyor Mona
Saat onikidir söndü lambalar
Uyu da sayfalar girsin ruyana
Bakma tuhaf tuhaf saate bu kadar
Tâkât ne de çabuk tükeniyor Mona

MP3

KASET

DERGİ

KİTAP

GAZETE

KONSER

SEHER DERGİSİ

"Walkmanler yeni çıkmıştı o zamanlar, yurtta yasaktı tabii, hele yatakhanede. Diyelim ki kapının orada priz var, Ali'nin yatağı uzakta, prizden hat çekerek duvarın dibinden başucuna uzatıp devamlı Walkman dinlerdi."

Bazı kitaplar vardı, bir beğenildi mi elden ele dolaşırdı. ali ayçil'in sur kenti hikâyeleri de bu kitaplardandı. aynı kitabı sanırım art arda 12 kişi falan okumuştuk. yine aynı şekilde mustafa kutlu kitapları da yenisi çıkar çıkmaz birilerinin elinde bulunur, gerekirse sırayla okunurdu. hatta bazen kitabı ilk satın alanın ayrı bir havası olurdu.

Biz kütüphaneden konferansa koşturan sosyal öğrencilerdik.

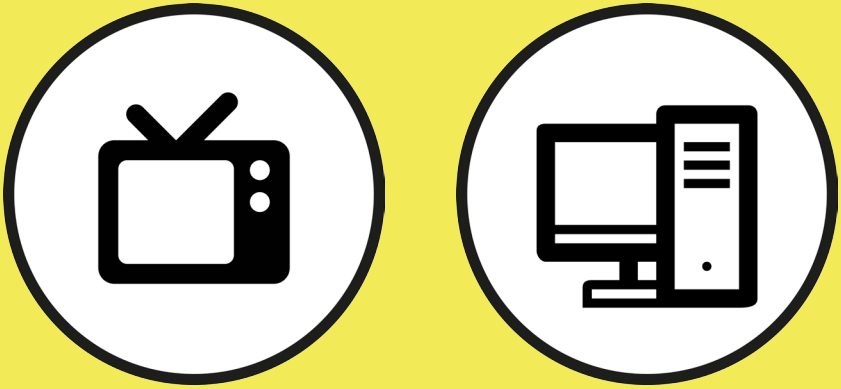

ŞAMPİYONLAR LİGİ

DİZİ FİLM

KUMANDA

BİLGİSAYAR ODASI

TV ODASI

ÖNDER TV

İNTERNET

İmam hatipe geldiğimde en çok şaşırdığım şeylerden biri arkadaşlarımın yabancı dizi kültürü olmuştu. hemen her popüler dizi hakkında fikirleri vardı. bir de maalesef ki kore dizileri... izleyecek kore dizisi kalmadığı için depresyona giren arkadaşlar biliyorum. her şeyin fazlası zarar, iyi bilmiş büyüklerimiz.

TV odasında perşembe kurtlar vadisi, salı çarşamba Türk takımlarının şampiyonlar ligini izlerdik hocaların kafasına girip. Bir de askeri nizam vardı. En üst sınıf kimse onda kalırdı kumanda. Öyle herkesin elinde olamazdı. En üst sınıflar konuşurdu, alt sınıf olan sen ses çıkartamazdın.

Sınav haftası sonrası gibi yoğun tempolu çalışmaların ardından bir boşluğa düşer, o boşluğu filmlerle doldurmaya çalışırdık. liseye yeni başladığımızda hint sineması, ilerleyen yıllarda iran sineması genellikle tercihimiz oldu. hollywood mesela bizim ortamımızda bir seçenek bile değildi.

O artık bizden biri...
TOPU ERGÜN KAPTI GOLE GİDİYOR...
BEY YEMEKLER SOĞUYACAK BEY ARTIK GELSEN...
TAMAM DIR DIR ETME GARI.MAĞ BİTSİN GELİYORUZ!
Fatih Kayar + Adem

HAYDİ ANLAT!

Leyli Meccani'ye Hoşgeldiniz.
Beyaz kâğıtlara bir hatıranı yazıp duvara yapıştır-mak ister misin?

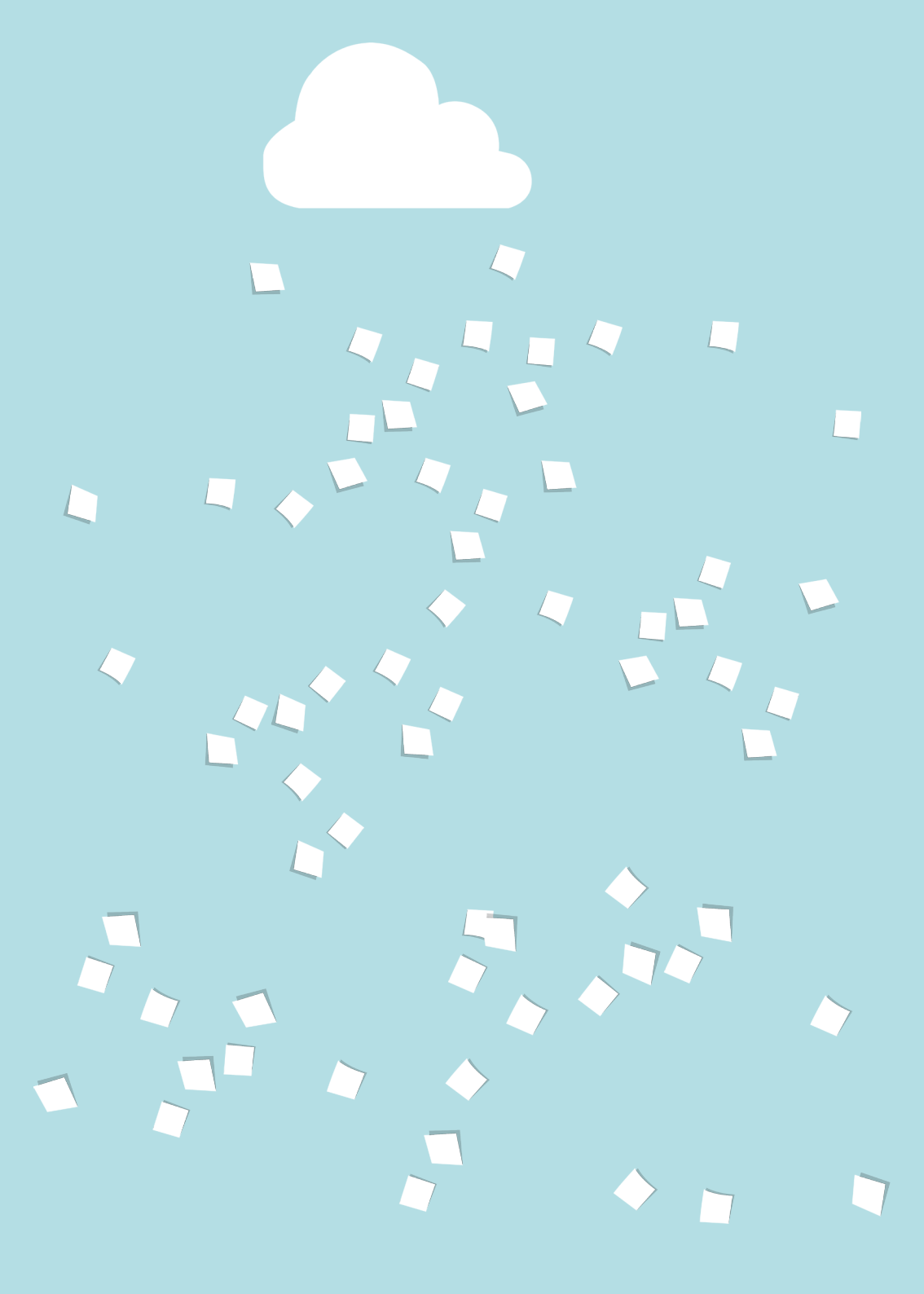

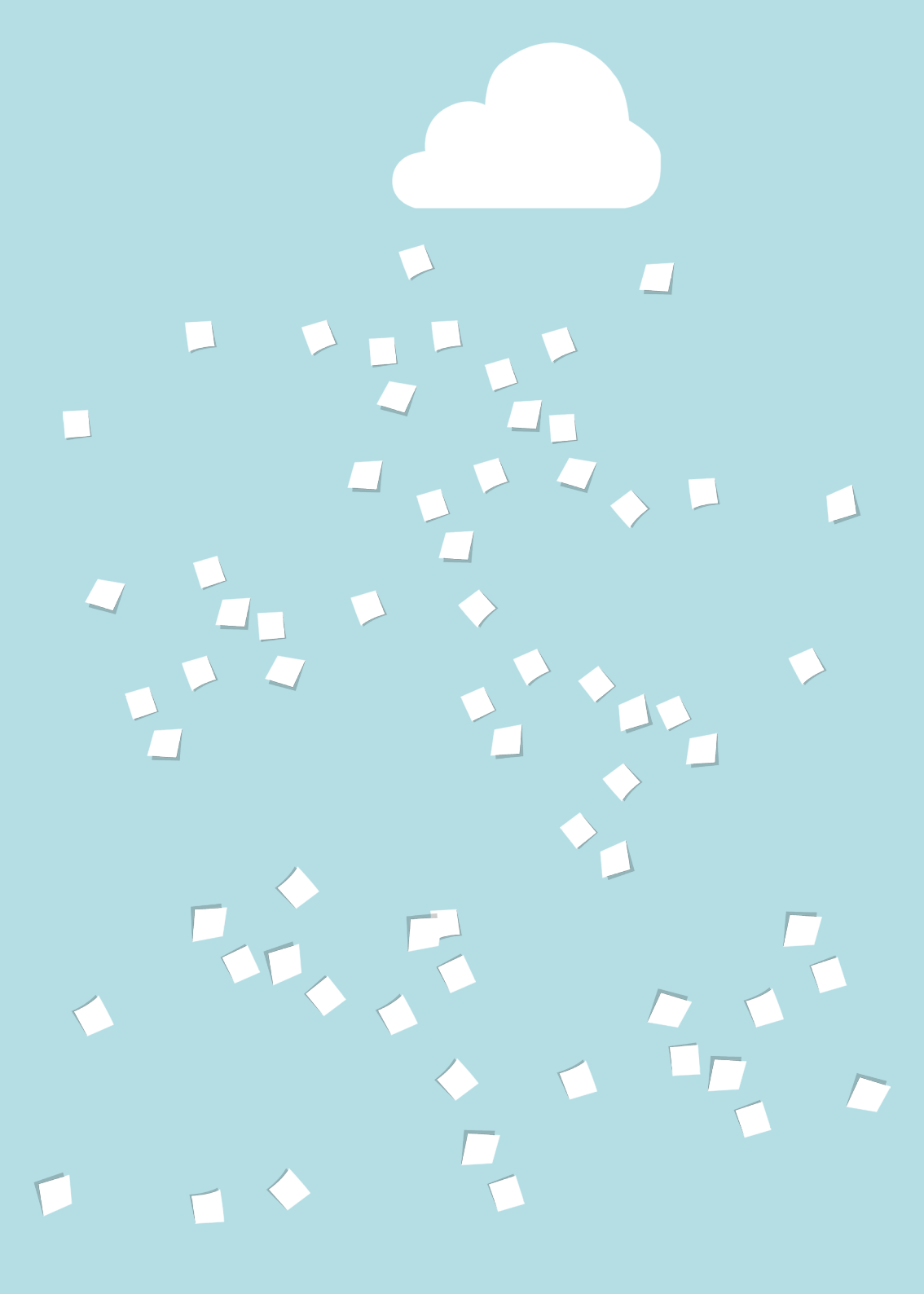

GEÇMİŞE MEKTUP

Şimdi büyüdün ve tecrübelerin var.
Öğrencilere anlatacakların varsa kutuya
bir mektup bırak.

ARA KAPI EFSANESİ

Yıllar yıllar önceydi. Ülkenin birinde Kartal diye bir ilçede hem imam hem hatip yetiştiren; hem Anadolu hem lise olan; öğrencilerinin hem gündüzlü hem de yatılı olduğu, yemeklerin bazen kötü, Cuma günleri güzel çıktığı bir okul vardı. Bu okulun öğrencileri büyük tufandan sonra eski metinlerde 'Beyköy' diye isimlendirilen Beykoz'dan göç etmek zorunda kaldılar. Kartal'a geldiklerinde ise yerleşik barbar kavimler bu gelişi pek hoş karşılamadılar. Yurt edindikleri Kartal' da barbar kavimler bir gece ansızın geldiler ve baskın basanındır dediler. Genç, gözü pek Kartal akıncıları bu baskını savuşturmasını bildi. O günden sonra kendi sınırları içinde mutlu, mesut yaşadılar. Neyse, asıl anlatacağım bu değil.

O zamanlar erkek öğrencilerin neredeyse tamamı yurtta kalmaktaydı. Yurdu 450- 500 kişi yurt edinmişti. Yurt yurttu, ocaktı amma o ocağa, ana kucağına öğrencilerin ulaşmasını engelleyen bir ara kapı vardı. Uruz Bey'in Oğuzların göçü sırasında düşürülüp bir aslan tarafından büyütülen oğlu Tepegöz gibi koca demir kapı bütün hayatlarını zindan etmişti. Bu dev kapının ortasında kocaman bir asma kilit asılıydı. Yurt halkı çaresizdi ve fakat bu böyle gitmezdi. Hatta bazen asma kilit kapıdan daha büyük gelirdi gözlerine. O kapı onlardan, sabah gün ışımadan yurtlarını terk etmelerini, akşam güneşten sonra geri dönmelerini istiyordu. Her gün her gün bu çile çekilesi değildi. Kapıda kalanları ise kara gözlü, büyük gözlü, aslan gözlü canavarların oğullarına dövdürüyorlardı. Bu zulüm bitmeliydi. Toy toplandı, karar verildi. Beş tane gözü kara yiğit yurt ev-

ladı seçildi. Ara kapıdan, kara kapıdan, bu demir kapıdan yurdun insanını kurtaracak beş fedai seçilmişti. Planlar yapıldı ve dev kapının en zayıf yerine yani menteşelerine saldırmak gerektiğini haykırdı bir yiğit. Demir kapıya saldırı için; kapının en savunmasız olduğu, nöbetçi öğretmenlerin odasına çekildiği, herkesin en derin uykusuna daldığı saat olan gece yarısı 03.00 seçilmişti. Demir kapı menteşelerinden kaldırılıp çıkarılması, kapının çarşafa sarılıp, belirlenen yere götürülmesi ve saklanması planı tıkır tıkır işlemişti. Kartal'ın beş yiğidi, gözü pek cengaveri, yaptıkları işin bu kadar kolay başarılmasına hem seviniyorlar hem de hünerlerini ve kahramanlıklarını gösterememenin burukluğunu yaşıyorlardı.

Ertesi gün, güneş doğup ara kapının yerinde olmadığını fark eden yurt ahalisinde tarifi mümkün olmayan bir sevinç, coşku vardı. Kartal'ın beş yiğidi, ağzını her açanın meth ü senalar döşediği bu kahramanlıktan hiç kimseye anlatmamalıydılar ve zaten anlatmadılar. İdarenin köşe bucak kendilerini aradığı bu ortamda, kendilerini belli edemezlerdi çünkü. Yakalansalar başlarına ne geleceğini kestiremiyorlardı bile.

Aradan yıllar geçti. Ara kapı taarruzuyla ve kapının saklanmasıyla ilgili Kartal efsanesi dilden dile, gönülden gönüle yayıldı. Fakat o kahramanların isimlerini, o beş kahramandan başka kimse bilmedi. İnanışa göre sadakat ve adanmışlıklarından dolayı gökyüzünde beş yıldızdan oluşan 'büyük kapı' takım yıldızı bu beş yiğidin göğe çekilmesiyle oluşmuştur. Kapıyı hallettikten sonra yurdun kapısından bir hafta boyunca, destursuz rahatça girip çıkan yurt halkı, yurdun kapısını kendilerine açan yiğitlere cennetin kapıları açılsın diye yıllarca el açıp, dualar ettiler. Eğer siz de Kartal yurdunda kalıyorsanız ara kapının her önüne gelişinizde bu beş yiğide hayır dualarda bulunun.

Allah onlardan razı olsun.

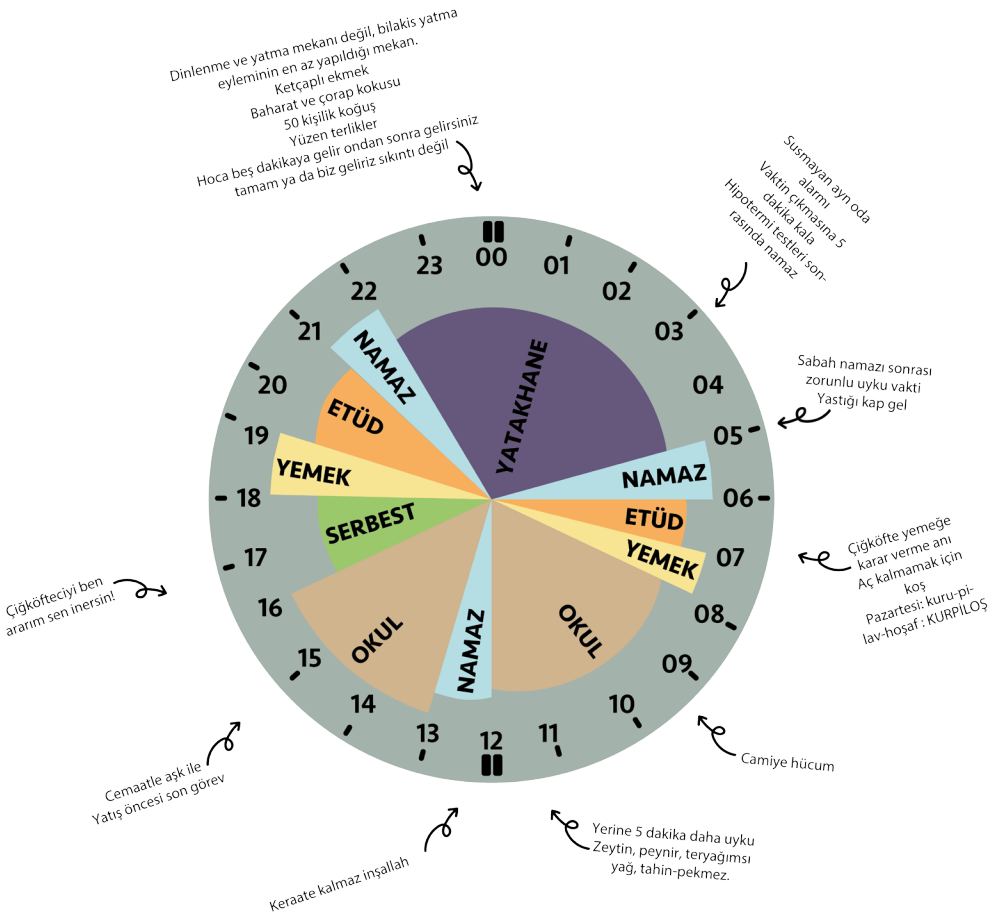
Dinlenme ve yatma mekanı değil, bilakis yatma eyleminin en az yapıldığı mekan.
Ketçaplı ekmek
Baharat ve çorap kokusu
50 kişilik koğuş
Yüzen terlikler
Hoca beş dakikaya gelir ondan sonra gelirsiniz tamam ya da biz geliriz sıkıntı değil
Susmayan ayn oda alarmı
Vaktin çıkmasına 5 dakika kala
Hipotermi testleri sonrasında namaz
Sabah namazı sonrası zorunlu uyku vakti
Yastığı kap gel
Çiğköfte yemeğe karar verme anı
Aç kalmamak için koş
Pazartesi: kuru-pilav-hoşaf : KURPİLOŞ
Camiye hücum
Yerine 5 dakika daha uyku
Zeytin, peynir, teryağımsı yağ, tahin-pekmez.
Keraate kalmaz inşallah
Cemaatle aşk ile
Yatış öncesi son görev
Çiğköfteciyi ben ararım sen inersin!
00
01
02
03
04
05
06
07
08
09
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
YATAKHANE
NAMAZ
ETÜD
YEMEK
SERBEST
OKUL
NAMAZ
OKUL
NAMAZ
ETÜD
YEMEK

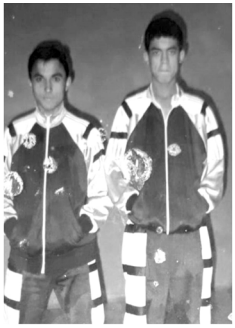

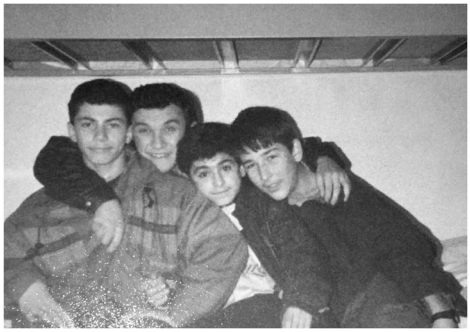

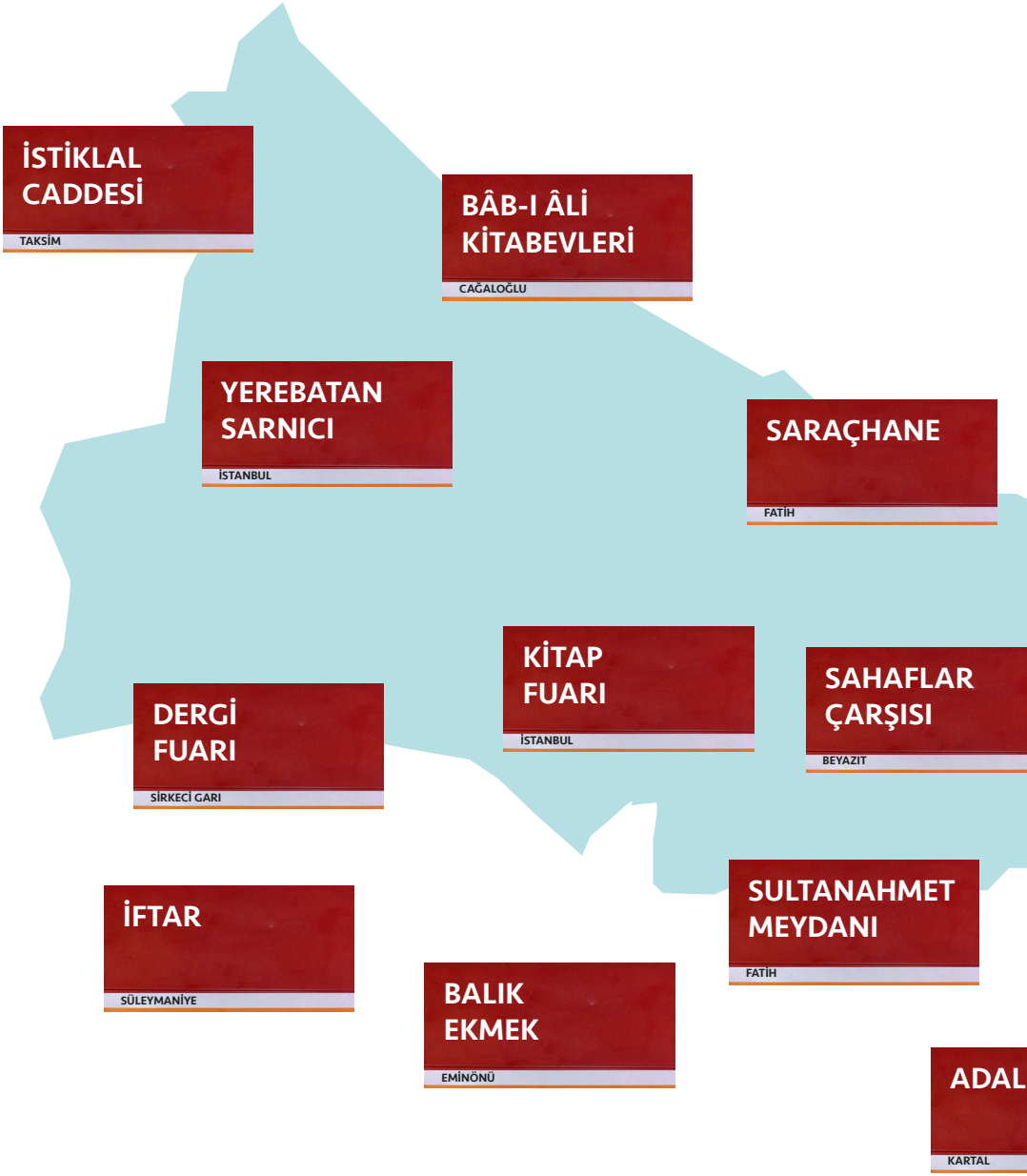
İSTİKLAL CADDESİ
TAKSİM
BÂB-I ÂLİ KİTABEVLERİ
CAĞALOĞLU
YEREBATAN SARNICI
İSTANBUL
SARAÇHANE
FATİH
KİTAP FUARI
İSTANBUL
SAHAFLAR ÇARŞISI
BEYAZIT
DERGİ FUARI
SİRKECİ GARI
SULTANAHMET MEYDANI
FATİH
İFTAR
SÜLEYMANİYE
BALIK EKMEK
EMİNÖNÜ
ADAL
KARTAL

NEREYE GİDERLERDİ?

